

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Slovenského pozemkového fondu**, zastúpeného *Mgr. P. B., advokátom*, proti žalovanému **Katastrálnemu úradu v Bratislave**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 10. februára 2009, č. k. 2 S 161/06-40 v spojení s opravným uznesením zo 14. apríla 2009, č. k. 2 S 161/06-55 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. februára 2009, č. k. 2 S 161/06-40 v spojení s opravným uznesením zo dňa 14. apríla 2009, č. k. 2 S 161/06-55 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 10. februára 2009 č. k. 2 S 161/06- 40 v spojení s opravným uznesením zo 14. apríla 2009 č. k. 2 S 161/06-55 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), rozhodnutie žalovaného z 24. januára 2006 č. Co100/05-Na, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu, pracovisko Bratislava V., z 3. októbra 2005, č. O-18/05-roep. Rus, ktorým správny orgán vyhovel námietke L. K., v konaní podľa § 7 ods. 3 zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom (ďalej len „zákon č. 180/1995 Z. z.“) a v návrhu registra obnovenej evidencie pozemkov (ďalej len „ROEP“) zapísal ako vlastníkov parciel č. X., zapísaných v PK vl. č. X., k. ú. R., T. D. (SPF) a T. M., rod. S., (SPF).

Po preskúmaní predmetného rozhodnutia a vyjadrení účastníkov konania dospel krajský súd k záveru, že žalovaný postupoval v rozpore so zákonom, keď rozhodol o zmene zápisu do registra evidencie pozemkov v prospech vyššie uvedených vlastníkov. Z administratívneho spisu krajský súd zistil, že pôvodné rozhodnutie č. 694/1947 z 21. apríla 1947, ktorým boli predmetné nehnuteľnosti

pridelené vyššie uvedeným vlastníkom, bolo zrušené rozhodnutím Okresného národného výboru Bratislava - okolie, odbor pôdohospodárstva z 10. apríla 1960, č. Pôd 2448/1960 z dôvodu, že títo vlastníci na pozemkoch nepracovali a za prídely nič nezaplatili.

Následne vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, rozhodnutím Okresného národného výboru Bratislava - okolie, z 25. júla 1960 č. Pôd - 2448/1960, nadobudol Československý štát – v správe pôdohospodárskeho odboru rady ONV Bratislava – vidiek v Bratislave v celosti.

Krajský súd poukázal na to, že správne orgánu neprináležalo právo posudzovať, či Okresné národné výbory mali právomoc rozhodovať o zrušení prídely alebo nie a vysloviť, že takéto rozhodnutia správneho orgánu a súdu sú nulitné. Takéto rozhodnutie môže byť podľa názoru krajského súdu vyslovené len rozhodnutím súdu na základe občiansko-právnej žaloby.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalovaný a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa jeho názoru je napadnutý rozsudok zmätočný z toho dôvodu, že v tomto štádiu konania nie je možné o námietke rozhodnúť opätovne, nakoľko rozhodnutím z 10. júla 2007 č. 1/2007/ROEP/R. bol register schválený ako celok a vec je možné riešiť iba postupom podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z. návrhom na opravu údajov v schválenom registri.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril v podaní z 27. apríla 2009, v ktorom žiadal rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250ja v spojení s § 246c OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného je potrebné vyhovieť, aj keď z iných právnych dôvodov.

Predmetom konania pred krajským súdom bolo posúdenie zákonnosti postupu správnych orgánov pri zostavovaní návrhu ROEP a rozhodnutia o námietkach L. K., na základe ktorých boli do návrhu ROEP zapísaní ako vlastníci parcel č. X., zapísaných v PK vl. č. X., k. ú. R., T. D. (SPF) a T. M., rod. S., (SPF), starí rodičia namietateľa.

Podľa § 250 ods. 1 OSP účastníkmi konania (podľa druhej hlavy piatej časti OSP) sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Vôľou zákonodarcu novelizáciou § 250 ods. 1 OSP účinného od 15. októbra 2008 bolo v preskúmovacom konaní súdu zabezpečiť ochranu účastníkovi správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté tak, že týchto účastníkov priberie do konania aj bez návrhu.

Z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že správne orgány oboch stupňov rozhodovali v danom prípade o námietkach L. K., vnuka pôvodných vlastníkov, ktorý bol účastníkom správneho konania, v ktorom žalovaný rozhodol preskúmaným rozhodnutím.

Zo spisového materiálu krajského súdu však nevyplýva, že po účinnosti zákona č. 384/2008 Z. z., t. j. po 15. októbri 2008 by súd prvého stupňa pribral do konania ako účastníka konania L. K. a následne s ním konal, a to napriek tej skutočnosti, že rozhodnutím krajského súdu, ktorým zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného, mohlo byť dotknuté vlastnícke právo tohto subjektu.

Podľa názoru odvolacieho súdu z uvedeného dôvodu sa súd prvého stupňa dopustil v konaní takého procesného pochybenia, ktoré by mohlo mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia v preskúmovacom konaní, keďže svojim postupom odňal možnosť konať pred súdom účastníkovi, ktorý bol účastníkom správneho konania a ktorému právo byť účastníkom preskúmovacieho konania pred súdom zaručuje právna norma ustanovená v § 250 ods. 1 OSP.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok prvostupňového súdu podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušil bez toho, aby skúmal jeho vecnú správnosť a vrátil mu vec na nové konanie a rozhodnutie, v rámci ktorého bude jeho povinnosťou predovšetkým rozhodnúť o pribratí L. K. do konania v zmysle § 250 ods. 1 OSP, konať s ním ako s účastníkom konania a v novom rozhodnutí rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania.

Pokiaľ ide o námietku žalovaného týkajúcu sa nemožnosti konať v správnom konaní o námietke L. K. opakovane, z dôvodu, že medzičasom došlo k schváleniu ROEP, odvolací súd poukazuje na to, že podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z. správny orgán po prerokovaní v komisii rozhodne o zmene údajov schváleného registra, ak schválený register obsahuje údaje o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim, ktoré sú v rozpore s údajmi podľa § 6 ods. 1 zák. č. 180/1995 Z. z.

Na konanie podľa tohto ustanovenia nie je potrebné podávať osobitný návrh, ako mylne uvádza v odvolaní žalovaný, nakoľko zákon podanie takéhoto návrhu nevyžaduje.

Podľa názoru odvolacieho súdu je právoplatné rozhodnutie súdu dostatočným dôvodom na postup podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z., za splnenia podmienok uvedených v § 7 ods. 7 zák. č. 180/1995 Z. z. v prípade, ak bolo v súdnom konaní preukázané, že schválený register obsahuje údaje, ktoré sú v rozpore s údajmi podľa § 6 zákona č. 180/1995 Z. z.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok

V Bratislave dňa 24. februára 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová